

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznicah, ter veča po pošti prejemam za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 12 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za štjake volja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemam za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petst-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se vselej frankirajo. — Rozopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravništvo, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

London 27. aprila. Reuterjevo poročilo: V Bombay-ji prihajajo vsak dan nova vojaška krđela. Prvi ekspedicijski vojni zbor pojde 29. aprila, drugi prvega maja na sedem in dvajsetih ladijah na otok Malta. Povsod v Indiji je veliko navdušenje za vojsko. Domači Indijci se prostovoljno oglašajo za vojno službo.

Muhamedanski vstaši v Rumeliji se bližajo Filipoplju, pred soboj Bolgare po-deči. — V Adrijanopolji, od koder je posadka izmarširala, so ljudje v strahu. — Za baltiško morje se nemudoma oborožuje močna, kacic 20 vojnih ladij obsegajoča vojna flota.

Berlin 26. aprila. „Nordd. Allg. Ztg.“ pravi: Sredina diplomatske akcije je v tem, kako bode odgovorila Anglija na vprašanje Italije o pozitivnem programu angleške orientalne politike. (Glej politični razgled.)

Peterburg 26. aprila. General Heiman je na tifusu umrl. General Totleben je 25. t. m. odpeljal se iz Odese v San-Štefano.

Hamburg 26. aprila. Bismarkova bolezen se pravilno boljša.

London 26. aprila. Vsa denašnja poročila kažejo na vojsko z Rusijo. Le ko bi se Rusija popolnem odmeknila, rešen bi bil mir. Daily News poroča, da so v Peterburgu prepričani, da lord Beaconsfield hoče na vsak način vojske. Podobno vest ima Daily Telegraph iz Berlina.

O z i r i

po balkanskem poluotoku sê slovensko-avstrijskega stališča.

J. — i. Podoba je bila zadnje dve leti, kakor da bi se bilo nakrat spomnilo naše stoletje, katero je za napredek na državljanskem polji in za odpravo robstva po celem božjem svetu uže toliko žrtvalo in pribojevalo, v svojej velikosrčnosti še na eno pre-imenitno nalogo svojo, ki se zove osvobojenje slovsanske raje, uničenje tega pojma in prerjenje balkanskega Slovanstva!

Toda, nekoliko drugače smo si slovenski politiki in pesniki predstavljali preimenitno tako dogodbo in to sveto dobo, predvideno in upano od osem in štiridesetega leta. — Ne tako, da bi Slovenci le gledali hude boje in prečudovali junaštva, marveč videli so prej v fantaziji za to priliko mnogo tisoč Slovencev z ogromnim številom Hrvatov in avstrijskih Srbov zapopadenih v junaškem delu v Bosni, to se ve da, ne proti, marveč po volji in ukazu Avstrije. — In vzemimo dežele Notranje Avstrijske z Hrvatsko, da bi bile ohranile do naših časov pravico, ob svojem času se braniti Turka in udariti nanj kadar treba, ali bi se ne bili gočovo podvživali junaci teh dežel, in Dalmatinci uže na spomlad 1876 leta ne samo do Siska in Bihača, ampak v zvezi sê Srbi in Črnogorci do Travnika, Serajevga in Mostara. In če grof Andrassy trdi, da Bosna in Hercegovina ležiti v obzorji naših interesov (zdaj uže baje leži tudi Bolgarija), mu to radi vramemo, ker čutimo Hrvatje, Srbi, Dalmatinci, Slovenci in nekoliko tudi še celo nemški Notranje-Avstrijci, da imamo glede na zgodovino svojo moralčne interese zastran imenovanih zemstev; in interesi, ležeči v našem

moralčnem delokrogu, dotikajo se gotovo tudi Avstrije.

Pa zastoj smo izrekli nade, in prazne so bile prošnje, da naj Avstrija kaj gotovega, kaj izdatnega stori za urejenje in prerjenje Bosne in Hercegovine; zastoj so bili dozđaj migljaji od Temse, pozneje celo od Berlina in Peterburga, da naj Avstrija zasede Bosno in Hercegovino in pripomore stoletja tlačnim slovanskim rodovom pridobiti človeško pravico; okolščine so bile ugodne za njo; Rusija je bila še hudo zavezana in navezana na pogodbe, — pri vsem tem se Avstrija le ganila nij. Na Dunaji in v Pešti še razumeti niso hoteli zahtevanj vstašev; rekli so filistri: ta ljud se bode dal uže pomiriti z nekolikim zboljšanjem njegovega usmiljenja vrednega stvarnega stanja. Pa niso samo za vsakdanji kruh prosili ti vstaši, marveč tudi za rešenje iz skušnjav in bed, in sicer so molili celi očenaš, in se izkazali pravi junaki; voščili so jim blagodušniki evropski, posebno z ozirom na njih krščanstvo, celo svobodo, in da naj bi imeli politično življenje sami v sebi, neodvisno od Turčije.

Srbi in Črnogorci, zavzeti za sorodnike svoje, bojevali so se z vsemi močmi za nje proti turškej presili; da bi bili brez vspeha borili se, tega ne bomo tu trdili, kajti za njimi je vzela mogočna in velikodušna Rusija sama vse težavno delo na-se, delo osvobojenja balkanskega poluotoka in najtežji del njegov, osvobojenje Bolgarov, je Rusija tudi izvela.

Mej tem so bile čuti vse druge homatije iz Dunaja in iz Pešte; le samo o narodnej banki, o colnini, o novih davkih na kavo in rajž, o nagodbi se je besedovalo, in so se vlekle dolge in za ta važni čas nam predolgočasne razprave. Nečemo in ne moremo tajiti

Listek.

Pisma iz Dalmacije.

V.

V Benkovci dne 1. aprila.

Nij mi treba poudarjati, da moj voznik nij bil posebno izurjen pevec; omeniti hočem le, da je imel tako oduren glas, da bi morala vsacega nehote groza obiti, ako bi ga slišal v temnej noči na samotnem kraji peti. Vendar mi je čas mej njegovim petjem dosti hitro pohajal, ker sem se moral vselej iz celega srca nasmijati, videč, kako tu in tam ovčji pastirji radovedno usta in oči odpirajo, da izvedo od kod prihaja glas, kakoršnega so si menda samo med čarovnicami na kleku o njihovih nočnih shodih misliti mogli.

Tako sva se peljala po lepej nekoliko navzgor vodečeje velikeje cesti sredi vedno enakomerne okolice, na kateraj nij bilo nič dru-

zega videti, ko kamenje, nekoliko trave sem in tje iz prsti poganjajoče, nizko grmičevje, — med tem pa po obeh straneh ceste črede pasočih se ovac in melanholično popevajoči ovčji pastirji in pastarice.

Pustivši malo kapelico matere bozje ter nekoliko oddaljeni vasi Ambra in Škabérnje na desnej strani, prišla sva v pičlej uri do Biljan, precejšnje pa ubožne vasice, ki leži ob obeh straneh ceste na najvišem holmci med Zumunkom in Benkovcem. Bilo je ravno preko poldne, toraj sem naročil vozniku, da naj se vstavi pri prvej gostilnici v kateraj bi bilo pričakovati, da bodeva dobila kaj za kosilo.

„Znam ja, koje su gostivne za gospodu!“ odvernil mi je ponosno in samosvetno moj Dujo, — tako je bilo namreč vozniku ime.

In res dobre četrt ure od Biljan v vasi Marčetić postoji z vozom pred velikim na pol razpalim črnim poslopjem, rekoč: „Evo gospodine“.

Stopim v sobo. Dve mizi in štiri nizke klopi bile so pripravljene za goste; ves drugi del precej prostorne sobe pa je bil napolnjen z različnim specerijskim in manufakturaim blagom, pospravljenim po omarah, policah in predalih in ločenim od prostora, ki je bil za goste namenjen, z dolgim pultom. Po stropu viselo je enako svetilnicam kacic 10 gnatj, ki so marsikakemu pravoveraemu, ko jih je o štiridesetdanskem postu ogledoval, zvbile laskomine v usta in trganje v zobe.

Okolo obeh miz sedelo je polno pivcev ki so se veselo in glasno razgovarjali; ko sem pa jaz v sobo stopil, so naenkrat obmolnili. Oči vseh obrnile so se kakor na zapoved, na me in zdelo se mi je, da berem vsacemu na obrazu radovedno vprašanje „kdo si in kaj iščeš tukaj?“

Gospodar, — mestno oblečen mož srednje starosti in inteligentnega obraza, s „crlenkapo“ na glavi — zajemal je ravno v družbi svoje

velike važnosti vseh teh stvari za vsacega državljana, in ravno za to, ker nismo mogli vse svoje pozornosti obrniti na nje, moremo hvaliti le tiste poslance, ki so bili za odlog vseh teh važnejših vprašanj.

Nič realnega nij storila Avstrija zastran njenega poklica na vzhodu; spodobnost si je komaj ohranila v tej zadevi, in to s podpiranjem k nam pribeglih turških kristijanov in vsled zveze treh cesarjev, ki pa menda nij zaslug ministra vnanjih zadev, ampak visoke dinastije same. Izgovarjamo se sicer res lahko s svojim revnim finančnim stanjem, ker oba parlamenta, česar pred leti ne bi bili verjeli, da bo tako, gospodarita slabo. Vendar pri dobri volji bi bilo zadostilo za prve potrebe, in kakor mi menimo, za celo našo nalogo: osvobodjenje Bosne in Hercegovine, prosto narodno posojilo, posojilo zares na prosto voljo dano in zares narodno. — Da bi se bilo zboljšalo mej akcijo nekoliko tudi notranje stanje cesarstva, to je verjetno, in moramo obžalovati nerodovitnost prevažnega vprašanja za nas tudi v tem oziru. Se ve da, ravno zato ta jed mnogim nij dišala in še zdaj ne diši. No, slavna gospoda, zdaj pa le brez strahu; pihljaj ne more škodljiv biti, tudi ne za slabo, bolešno deco, ampak še zdrav!

Zakaj da se avstrijsko cesarstvo nij udeležilo dejansko rešenja za-nj prevažnega iztočnega vprašanja, bode zgodovina odgovorila: uzrok tega je bilo Beustovo pravilo o avstrijskih Slovanih ali zoper nje, znana „stena“ in znana lenost (vis inertiae). Zares mnogo so dosegli slovanožrtci v tem oziru. Lehko si z dopadanjem nad soboj višjejo brke kvišku. Ako bi mi Slovani imeli tisto veljavo in tisti vpliv v cesarstvu, katerega po svojem številu — nemamo, gotovo uže 1876. leta bi se bile vrnilo mnogoštevilne pridne rodbine iz Bosne in Hercegovine v svojo domovino, obdelovat grudo svojo, — naša Avstrija bila bi začela kratek in legak boj in osvobodila Bosno in Hercegovino.

Še le z vstajo Bolgarov smo začeli želiti nastopa mogočne Rusije na bojišče, ker smo za potrebno izpoznali v svrhu osvobojenja Bolgarov ruske močne roke. Računili pa smo tako, in še zdaj se nam ta račun ne zdi napačen, da za osvobojenje Bolgarije bi trebalo še enkrat večjih sil, kakor za osvobojenje Bosne. Velikodušna Rusija je izvršila svojo nalogo, in s tem ugonobila turško silo. Sram nas je, da mej tem Bosna in Hercegovina, kjer se je boj začel, in kateri deželi nas posebno zanimati, kakor znano, iz zgodovin-

skega ozira in ker sta mejaša naša, še vedno bivati pod izključljivim vplivom mohamedanskem. Še sedaj se begunci ne morejo vrniti v domovino svojo!

Nikakor ne more pravo biti tako vedenje proti Bosni in Hercegovini, posebno če premislimo, da bi se najbrže svrha bila dosegla z manjšimi žrtvami, z udeležanjem Avstrije o pravem času akcije proti Turčinom.

Zdaj se posebno navduševati za osvobodjenje Bosne nij nam več mogoče, in bi s takim navduševanjem sami sebe slepili. Gotovo bi bili Srbi, ko so drugo pot pričeli boj s Turčinom, s svojo glavno silo planili v Bosno, ter jo zasedli, ako ne bi Rusija jim tega čina z ozirom na neke avstrijske interese odsvetovala. Torej le še pred vojsko nam od Rusov dana beseda, katera je tudi pri sklepanji sanštetfanskega premirja njim merodajna bila, je uzrok, da imamo opraviti še veliko v Bosni in Hercegovini.

Prav ima ruski narod, da nij po vsem zadovoljen s premirjem sanštetfanskim, z njegovimi neizrečeno zmernimi določbami. Po takošnih žrtvah in zmagah vlti bi se mogel drugačni zvon miru, zvon, katerega glas bi se razlegal po celem balkanskem poluotoku in oznanjeval vsem rodovom njegovim popolnem neodvisno, novo državno življenje. Osodepolni položaj učinila sta turška poslanca, za mir molelovajoča, Rusom. Starogrški junak v tako neugodnej nevarnosti je izdihnil: „Joj, le zdaj še milostljiva na strani mi stoj, Zenova hči, vladarica Palada Atena, ustanoviteljica držav!“ Tako je bilo Rusom pri srci, menimo, ko so sprejeli poslanca turška.

Dokaj določeb pogrešamo v premirskih členih sanštetfanskih, posebno nas pa vznemirja in boli, da zastran Bosne in Hercegovine nič pravega se ne najde v njih, in tudi to, da te deželi nijste bili zasedeni še pred tem sklepom od krščanske vojske, kar je neobhodno potrebno za napredek njun vsaj še dvomimo, da bi mogli begunci brez zasede se vrniti na svoj dom. Posebno grenko je to za nas, ker smo mislili precej, ko so Rusi prekoračili Dunav, da zdaj bodo uže oni vse uravnali, naj nas več ne skrbi osođa Bosne in Hercegovine.

Zastran Bolgarije pa smo mislili, da jo bodo Rusi ustanovili tako:

Bolgarska država, obsegajoča vse od Bolgarov obdelovane pokrajine in segajoča na vse strani, tako daleč, kakor daleč sega Bolgarski jezik, posebno tudi v Macedoniji, popolnem neodvisna od Turčije, naj bi stopila v

osobno zvezo s katero si bodi sosednjih krščanskih držav, samo da bi se morale meje mej obema državama prej natanjko določiti, in najprimernejša ustava uvesti v Bolgariji. Okrajji, od Turkov posedeni in obdelovani, naj ostanejo pri Turčiji; okrajem, od slovanskih mohamedancev posedenim in bolj na krajji proti iztoku ležečim, naj bi na prosto voljo dano bilo, ali ostati pri Turčiji, ali v zvezo stopiti z novo državo, v katerem slednjem slučaju naj imajo svojo upravo, ne zastopani v zbornici bolgarskih poslancev, ampak le samo v starešinstvu, ali pri državnem svetu. Okrajji, nepretgoma od Grkov posedeni, na obali egejskega morja, naj bi se prištevali najprej k Bolgariji, in ako bi Bolgarska morda stopila v personalno unijo z Grško, bi brez zapreke ti grški okrajji, — na posamezne občine grške se ne more ozir jemati, — ako bi hoteli, volili svoje zastopnike v Atene in spadali pod Grško. Vendar se pa mora na vsak način Bolgarska razprostrti do egejskega morja.

Gorje njim samim, da Grki nijso o pravem času stopili na bojišče, da bi bili saj z Rusi vred prijeli za orožje! Izgovarja in zagovarja to zamudo pa strah pred turško pomorsko silo Grke, posedajoče veliko obalij z cvetočimi mesti. Pa tu li neko mrzenje mej Grki in Slovani bi znalo te prikazni krivo biti, katero so vedeli vzbuditi in gojiti Rusom neprijazni diplomati in pisatelji. Slednjič pogrešajo zlo Grki mnoge stotine blagih mladeničev, palih v Krečanskej vstaji.

Rusi so se proti velesilam in z ozirom na dane besede strogo držali pri sklepanji sanštetfanskih členov, strogo zgolj iz logike dognanih činov, in nijso natančneje določevali zastran tega, kar še nijso videli dognanega, ali zastran tega, kar je postajalo. Po pravici obžalujemo to neugodnost, — vendar upanja na skorajšno popolno osvobodjenje in prerojenje balkanskega poluotoka ne damo propasti nikdar, — zdaj najmanj.

Posebno pa rešenje bosensko-hercegovinskega vprašanja se ne sme zavoljo premirja zakasniti ali nedoločeno in nepopolno ostati. Zasesti se morate te dve deželi na vsak način, drugače zaostaneti najmanj za 50 let. Precej se mora to zgoditi; — uže bi imele stati avstrijske divizije v onih zemljah — in ako bi tega storiti nehotela Avstrija, prevzeti bi morali to nalogo Srbi. No, tako vznemirljiva še nij do zdaj ta reč, denar za okupiranje potreben, 60 milijonov, je na razpolaganje, samo da bi

(Dalje v prilogi.)

malo preobile zakonske polovice, iz velike porcelanaste skleda „rižoto“, ter ga je z veseljem tudi meni poln krožček odstopil. Pivci, ki so sedeli okolo manjše mize, umaknili so se mi spoštljivo in gospodinja jo je, kljubu mojemu protestu, pogrnila z belim prtom. — Da sem se pogrnene mize branil, moralo se je pivcem pri velikej mizi posebno dopasti, kajti najstarejši mej njimi ponudi mi kozarec vina in ko sem to ponudbo sprejel ter kozarec na zdravje družbe izpraznil, tudi še „bakalara“ (polenovke). Temu sem se komaj ubranil in Bog ve, če bi se bil, ko bi ne bil ravno moj voznik v gostilnico stopil, katerega je družba kakor iz enega grla: „Daj Bog zdravje, štor Bajamonti!“ Zopet je začelo ono vriščanje ko prej, le sem in tja so pivci umolknili, ter naprosili Dujo, da jim je kaj zapel.

Mej tem sem jaz kosil. Goste, ki so prej sedeli okolo manje mize, povabil sem, da zopet sedejo, toda le edini izmej njih me je ubogal ter prisedel k meni. Nij pa nič govoril; ampak v enomer je opazoval mojo urno verižico in prstane, tako, da se mi je potrebno zdelo revolver, katerega sem imel okolo ledij pripasanega, popraviti tako, da ga je videl. Kakor da bi me razumel, vstal je, popil s svojimi tovariši še kozarec vina in potem z njimi vred odšel.

Ker so vsi ti bili oblečeni nekoliko drugače od pivcev pri drugej mizi, posebno, ker so vsi nosili s soboj za pasovi dolge nože, na glavi pa velikanske turbane, sklepal sem, da so Bošnjaci. Gospodar me je še le podučil, da so Dalmatinci iz Kninskega okraja, ter da stanujejo v vaseh ob turškej meji. Peljali so se z malim vozičem, pred katerega ste bili

vpreženi dve muli, v Zader, tedaj ravno v nasprotnem smeru, ko jaz, kar mi je jako drago bilo.

Ko smo se bili z gostilničarjem in veselimi pivci še sem ter tja o čem pogovorili, pripravljaj sem se, da odidem dalje. Mož, ki mi je prvi ponudil kozarec vina, naprosi me, da bi smel prisesti. Priznati moram, da sem mu kaj nerad to dovolil; kajti sodeč po popisih Dalmacije, ki sem jih sem in tja v kakem nemškem listu čital in po zagorelih obrazih Dalmatincev, katerim njihova nošnja dodaja nekaj skrivnostno divjega, mislil sem, da si dalmatinsk prostak ne dela nikakoršne težke vesti koga oropati ali celo zaklati.

Ravno, ko sem odhajal jaz, pripeljal se je duhoven, ki je bil tudi namenjen v Benkovec. Ker se je poznal z gostilničarjem, postal je pri njem, da popije kozarec vina. Vprašam

se več ne ustavljali; uže nam ragljajoče žabe in pomladansko soluce očitajo počasnost

Kakšen sad bode pa ta od Rusov nam privoščeni trud obrodil za Avstrijo? Uže moralična pridobitev tega čina je še vedno dokaj vredna, Jugoslovani bodo jej morali biti hvaležni za to dejansko pomoč, oni, ki so toliko tisoč janakov uže izgubili v krvavih bojih. Avstrija si bo prisvojila potem in z dobro vestjo obdržala Turško-Hrvatsko, lep kos zemlje, dokaj štirjaških milj, katera uže po zgodovini mora pripasti Hrvatom, in tiste občine v Hercegovini, katere bi posebno rade združile se z Dalmacijo, da bi arondirala to deželo. Tudi zastran občevanja z iztočnim jugom in zastran prometa bode Avstrija vse potrebno, koristno in olajšavno potem lahko poskrbela in dosegla.

Naj se zbira in krepča narod srbski, do sedaj neznano nesrečen, toda značajan in krepak, ki je uže toliko žrtvoval za svobodo svojo in svojih bratov! Čudom se pa moramo čuditi velikej množici neprijateljev in vragov njegovih, sicer dobro znamenje zanj, znak kreposti njegove; toda motijo ga zelo ti neprijatelji v napredovanju, zadržujejo razvoj in uničujejo blagor njegov. Osobito se Magjari grdo vedejo proti Srbom, tisti Magjari, katerih pradedje so pili iz ravno istega britkega kóliha, katerega je moral srbski narod izprazniti do dna.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. aprila.

Kaj je sklenil zadnji **ministerski** svét in ali so imele konference včerajšnje z ogerskimi ministri uže kakov vspeh, ne nahajamo še nikjer poročanega. — Ogerski „Naplo“ očita Cislejtancem, da oni nečejo nagodbe in s tem pospešujejo nolens volens padeč Tisze in Auersperga.

Vnanje države.

Bolezen Bismarkova in Gorčakovljeva zadržuje uže itak pretežavne dogovore zarad **kongresa**, kateri zopet vedno bolj neverjeten postaje. Denašnji telegrami kažejo le bolj na vojsko Angležev z Rusi.

Jutri v nedeljo pride en del ruske vojske v Carigrad k božjej službi. V očigled nevarnega položaja, oboroževanja Angležev in Turkov, morda bi Rusi še tako najbolje storili, da iz Carigrada ne bi šli več ven.

Iz **Belgrada** se poroča: General Lešjanin se je iz Peterburga vrnil, prinesel carjevo jako prijazno pismo na kneza, v katerem se zahvaljuje za pomoč srbske vojske. Okraja Trn in Vranja, ki sta bila namenjena Bolgariji, bosta na prošnjo k Srbiji pridružena. — V srbskem ministerskem svétu je bila

precej po poročilu Lešjanina sklenena alijanca z Rusijo za prihodnjo vojno in mobilizacija cele srbske vojske.

Francoski „Journal des Debats“ od početka Slovanom neprijazen, študira zdaj in uči, kako naj se reši orientalno vprašanje. Tameni, da se mora Turkom res vzeti gospodarstvo v Bosni, Hercegovini, Bolgariji, Epiru, Tesaliji in Macedoniji, kjer je večina kristjanska. Te provincije naj bodo avtonomne pod evropskim ne pod ruskim protektoratom. Rusija naj ima dovolj z mora lično slavo, da je kristjane v orientu osvobodila, itd.

Italijanska vlada je baje izrekla angleške, da bode njene zahteve podpirala, naj se dogovor san-štetanski predloži oblistim v potrjenje, kadar bode prej Anglija povedala svoje misli, kako naj se vzhod uredi za prihodnost.

Dopisi.

Iz savinjske doline 25. apr. [Izviren dopis.] Kakor je bilo v „Slovenskem Narodu“ uže povedano, umrl je v Mozirji Janez Lipold, bivši slovenski poslanec. Pokojni rodoljub je zaslužil, da mu še sledeče vrste v hvaležen spomin zabilježimo.

Rodil se je leta 1811 v Mozirji. Oženil l. 1836 z Ano Sirkovo (umrla l. 1871). — Rajnki in brat njegov, fajmošter Lipold Rečiški, katerega slovenske pesni, v narodnem in veselem duhu zložene, se še zdaj po savinjske dolini pojó, sta uže leta 1848 narodno zavest širila v savinjske doline. Pri vseh volitvah v deželni zbor in tudi pri zadnjem v državni je bil Lipold predsednik volilne komisije in zmirom je svoj upliv za narodnega kandidata upotreboval.

Narodne zavode je zmirom podpiral in bil je tudi mej onimi rodoljubi, ki so pomagali „Slovenski Narod“ ustanoviti. Familija njegova je cela popolnem narodna, kolikor jo je na Štajerskem. Naj narodni in patrijotični duh ranjega vedno v njej ostane.

Jan. Lipold je bil več kot 20 let župan mozirski, odbornik okrajnega zastopa, načelnik mozirske posojilnice, katera najdelavnejšo moč izgubi.

Sadjerejo je posebno podpiral; bil je izvršten tergovec; on je bil prvi iz savinjske doline s plavi šel po Savinji in Savi do Belgrada in je sploh kupčijo z lesom povzdignil, — kupčeval je tudi s Trstom. Cela dolina je hodila po svet k Lipoldu in nobeden nij šel vsaj brez tolažbe. In kar pokojnika tudi v izgled stavi, je to da je bil popolnem samouk in vendar je znal slovensko, nemški in italijanski popolnem v pismu in govoru. Hvaležni mu more biti trg Mozirje, cela dolina in Slovenstvo. —

Dujo, kateri ga je pozdravil z besedami: „Kamo ideš, Vuče?“, kedo je ta gospod, on pa se mi možko odreže: „Ovo nije gospodin, nego pop.“ „Vsaka dežela ima svoje posebnosti“, mislil sem si, ko sem si spomnil, da so pri nas v tej zadevi pojmi ravno nasprotni.

Dober streljaj od Marčetića odpre se lep pogled po precej prostranej dolini, katero pretaka potok Kličevica, ki se po kratkem teku izgublja pod zemljo. Dolina je obdelana in bi bila posebno rodovitna, ko bi se imenovani potok vselej, kedar količkaj dežuje, ne razlil po njej ter ne uničil vse posetve. Ravno, ko sem se jaz vozil, bile so vse njive in vsi travniki pod vodo, tako, da se je cela dolina zdela podobna malemu plitvemu jezeru. Onkraj doline leži ob hrbtu biljanskega pogorja skoraj celo uro dolga kula Atlagić (tudi korlat imenovana)

katere prebivalci so vsi pravoslavne vere. Na jugu pa, kjer se končuje biljansko pogorje, sezidan je na lepem holcu prostran grad in pod njim se razprostira mladi in mali trg Benkovac.

Pot v Benkovac mi je hitro prešla. Ogle doval sem namreč lepo okolico; sem in tje pa poslušal pripovedovanje veselega Dalmatince ki sem ga k sebi na voz vzal.

Med drugim je mož tudi zapazil, da nosim s sabo revolver. Dejal mi je toraj: „Gospod, tudi Vi ste menda eden tistih, ki o nas Dalmatincih mislijo, da smo sami volkovi. Glejte tako je tudi cesar o nas mislil, ko je pa k nam prišel, prepričal se je, da smo naj krotkejšie ovčice.“ Priznati sem moral, da ima mož prav.

Pogreb 20. t. m. je bil sijajen; ako ravno je na veliko soboto padel, udeležilo se je jako mnogo ljudstva spremstva do groba, v katerem v miru počiva.

Iz Ljutomeru 26. aprila [Izviren dopis.] (O bodočem občnem zboru „Učiteljskega društva za slovenski Štajer“.) Nekoji slovenski učitelj na spodnjem Štajeru, kateri se za naše društvo zanima, (žalibog število teh nij preveliko) utegne se čuditi, da je odbor tega društva v svoji zadnji seji, določil Ljutomer za kraj občnega zbora. Zato si štejem nekako v dolžnost ta sklep dotičnikom razjasniti. Ko se je l. 1874 začelo naše društvo v Ljutomeru snovati, nij se nameravalo temu, za celi spodnji Štajer namenjenemu društvu sedež v Ljutomeru določiti. Osnovatelji tega društva so hoteli nekako samo inicijativo sprožiti, da bi to važno stvar potem drugi učitelji v roke vzeli, učitelji, kateri delujejo bolje v središči slovenskega Štajera, n. pr. celjski, mariborski ali bar ptujski učitelji, kateri vsi bi pri potrebnih eneržiji večje vspehe bili dosegli, nego je to bilo mogoče ljutomerskim učiteljem, oddaljenim od glavnih krajev naše južne-štajarske pokrajine. Toda omenjenih učiteljev ni bilo mogoče privabiti, da bi se temu društvu bili na čelu postavili. Tako pa je ostal sedež „učiteljskega društva za slovenski Štajer“ v Ljutomeru. Občnih zborov pa ta korporacija še ni imela do sedaj na svojem sedeži; 1. občni zbor je bil marveč v Mariboru, 2. v Celji, 3. v Ptui in 4. se je nameraval sklicati v Brežice, kar so bile pa zabranile razne reugodne okoliščine, katerih navajati se nam ne zdi primerno. No, zakaj se je odločil v severovzhodnem kotu Slovenskega Štajera ležeče in od železnice (od Ormuža 2 uri) oddaljeni Ljutomer za kraj 4. občnemu zborovanju? Odborniki so se za to odločili iz teh vzrokov: 1. v Ljutomeru še ni bilo večje učiteljske skupščine, 2. so ondi učitelji, kateri radi delajo priprave za zbor, kar se o drugih večjih krajih ne more reči, naj manj pa o Brežicah in 3. je v Ljutomeru nekaj domoljubnih Slovencev, kateri bodo slovenske učitelje radi sprejeli. Tudi ni učiteljem iz severni-vzhodnih okrajev, kakor iz ormuškega ptujskega, sv. lenartskega, gornjeradgonskega okraja Ljutomer preveč oddaljen. Da pa se pohod skupščine olajša tudi oddaljenim učiteljem, skrbel bode odbor za vse mogoče polajšave glede vožnje in stroškov; in da bode dotični dan zborovanja prijeten za došle goste, to bode tudi Ljutomerčanov, osobito učiteljev častna naloga. Sicer pa ima krasna okolica, njegovi lepi vinogradi, — zlasti za nepoznavalca teh krajev gotovo več mika, nego drugi ziže poznani kraji. Torej se je nadejati vsaj nekoliko slovenskih učiteljev k 4. občnem zboru „Učiteljskega društva za Slovenski Štajer“ na binkoštni ponedeljek in torek v prijaznem Ljutomeru. Program in druge zadeve se bodo kasneje naznanile. Odbor.

Domache stvari.

— (Ljubljanski mestni zbor) je imel v petek večer sejo. Večje poročilo o njej prinesemo prihodnjč. Za denes omenimo le toliko, da je nemška večina na predlog poročevalca dr. Keesbacherja sklenila kupiti Kozleziyo za 10.000 gld. in za daljnih 10.000 gld. napraviti tam mestno kopališče. Narodna mestna zastopnika gg. Regali in Potočnik sta predlagala, naj se narejauje kopališča

še odloži, zlasti v denšnjih, za denar tako hudih časih, ko ljubljansko mesto ne more lahko 20.000 goldinarjev za kopališče izdati, koje še družih, za življenje bolj nujnih zavodov silneje potreba. Glasovalo se je po imenih. Za odloženje take drage naprave so glasovali vsi narodni mestni odborniki: dr. Ahačič, dr. K. Bleiweis, Goršič, Horak, Jurčič, Klun, Petričič, Potočnik, Peterca, Regali. Za narejanje kopališča pa gg.: Bürger, Deschmann, Doberlet, Dreo, Gariboldi, Kaltenecker, Keesbacher, Laschan, Lassnik, Mahr, Pfefferer, Pirker, Schöppel, Schrey, Suppan, Suppantšitsch, Zhuber, Ziegler.

— (Slovensko gledališče. Drevi ima, kakor smo že omenili, gospa Odijeva svojo benefico. Predstavljal se bode prvi-krat komična opereta v 2 dejanjih „Marija“ ali „hči polkova“. Začetek je ob pol 8. uri.

— (Ljubljanska ljudska kuhinja) ima denes 28. aprila zjutraj ob 10. uri na starem strelišči občni zbor. Lani je imela dohodkov 7854 gld.

— (Ljubljanski strelci) napravijo denes, če bode lepo vreme, na svojem novem strelišči novemu deželnemu načelniku gosp. Kalini na čast, strelbo. Streljanje se začne dopoldne ob 9. uri, opoldne je obed. Popoldne igra vojaška godba. Gosti dobro doidejo.

— (Tržaško slovensko politično društvo) „Edinost“ ima 5. maja v Skednji v dvorani g. Ivana Sancina občni zbor. Na programu je mej družim prošnja do vlade,

da ne bi potrdila nove postave o povekšanji davkov.

— (Deputacija goriških) najveljavniših mož, obstoječa iz 10 gospodov raznega stanu, izročila je v sredo adresu udanosti do Njeg. veličanstva, namestniku baronu Pino v Trstu, kateri jo je prav prijazno sprejel ter obečal, da Slovence pohvali Njeg. veličanstvu zarad nepremakljive zvestobe in udanosti do prestola.

— (Iz Idrije) se piše 20. aprila tržaškemu slovenskemu listu: Denes se je naredila v rudokopu velika nesreča: pal je nek rudokop globoko v jamo. Letel je več sto sežnjev navzdol, vedno ob stene udarjal, da je truplo na dnu brez glave priletelo. Truplo je bilo vse zazmesarjeno, rebra so skoz kožo gledala, ena rama naprej, ena nazaj; roke, noge in drugi udje so bili vsi večkrat zlomljeni, s težko muko so se vsi ostanki mogli vkup spraviti in na pokopališče odnesti, žalost v njegovej rodbini je velika.

— (V Ptuj) je na 4 razredni dekliški šoli razpisana (v drugič) do 15. maja služba nadučiteljice s 700 gld. letne plače, 100 gld. opravilne doklade in stanovanjem ali 25% (od plače) odškodnine.

— (Rodovitnost.) Te dni je rodila neka žena v Ročinji na Goriškem trojčke — tri dečke. — Eno otroče je drugi dan po porodu umrlo, ostala dva pa živita. Zastonj ne pravijo dotični družni — pri Zajci.

— (Uboj.) Iz Sapijan se nam 26. t. m. piše: Včeraj je nekov posestnik v Novem gradu (Castellnuovo) zasačil tujega pastirja, ki je pasel po njegovem zemljišči, ter ga,

razburjen zbog tega, ubil na mestu. Sv. Hermandat ima zločinca uže pod ključem.

— (Nov mesijas.) Tržačan kateri hodi z Llojdomov parnikom na Turško, poroča v „Ed.“ to le: Prišel je iz Libanona nek lepo izrastel človek v najboljih letih v Bajrut, omislil si je rudečo obleko in se potem odpeljal s francoskim parnikom v Jafu. Pridigoval je očito in delil novce mej uboge ter si s tem pridobil veliko stranko; pripovedoval je, da hoče na cvetno nedeljo v Jeruzalem v svo častjo slovesno iti. Baje je bogat trgovec, kateri je pri zadnjih izhodnjih homatijah hotel napraviti kako zmešnjavo. Pripovedovalo se je pisatelju, da so ga začeli duhovščina in oblasti zasledovati, in naj brže so mu prečrtali tudi slovesni vhod v Jeruzalem na cvetno nedeljo.

Razne vesti.

* (Umrli) je nemški zgodovinar profesor Heinrich Leo v Halle. Ta mož je bil trdna, groba, odločna, a poštena natura kot Nemeč. On je bil vsake vojske vesel, češ, da trebi ali decimira „to škrofulozno, ničvredno druhal.“ On je bil leta 1870 vesel vojske do Sedana, a nij je opravičeval potem, ko je Bismark po padci Napoleonovem Francoze uničeval.

Iz pred kratkem objavljenega računa „prvega ogerskega občnega zavarovalnega društva“ se razvidi, k je to zavarovalno društvo tudi v minolem letu do prav ugodnih rezultatov dospelo ter stoji v prvej vrsti mej zavarovalnimi društvi avstrijskimi. Po obilnej dotaciji vsih razred, prišla je še na vsako akcijo dividenda 192 gld. O tem piše znan časopis za zavarovanja: „Wiener Nachrichten“ od 1. t. m. sledeče: Veliki vspeli, na katere se lahko to zavarovalno društvo sklicuje, ponavlja se tako konstantno, da kdor ima 100 akcij, ima si lepe letne dohodke zagotovljene. Morabitij nij nobenega podvzetja na svetu, v katerem bi investirana glavica tolikočne obresti dajala; se ve da se na narodno gospodarskem polju ne najde z lepa kapaciteta kakor je Lévy, ki je: „Prvo ogersko“ na ono visoko stopinjo povišal, kjer je denes in na katerej je postalo lepota dežele.“

Tujci.

26. aprila.

Pri **Malféi**: Kaiser iz Dunaja. — Flitsch iz Gradca. — Wittme iz Petrinje. — Sottelschek iz Dunaja. — Kanker iz Celovca. — Gasparini iz Trsta. — Part iz Dunaja.

Mi darujemo vsakemu

najpotrebnejše domače orodje, kakor: žlice za kavo in jedi, nože in vilice itd. itd.

Od konkurznega upraviteljstva pred kratkim na nič prišlo velike angleške tovarne za britanija-srebro smo dobili poziv, naj vse izdelke od britanija-srebra, ki jih pri nas v zalogi imamo, za majhno odškodnino prevoza in 1/4 delavske plače darujemo.

Ako se vpošlje znesek ali tudi proti povzetju cene, ki je pri vsacem izdelku označena, samo za povrnitev stroškov prevoza iz Angleškega na Dunaj in majhen del delavske plače, dobode vsakdo le-to

zastonj.

6 kom. britanija-srebrnih žlic za jedi, 6 kom. baš takovih žlic za kavo, vkupe 12 komadov, stalo je prej gld. 6, a sedaj stane vseh 12 komadov vkupe	gld. 2.35
6 „ britanija-srebrnih namiznih nožev z angleškimi ostrinami, 6 kom. baš takovih vilic, vkupe 12 kom., kateri so prej stali gld. 9, stoji zdaj vseh 12 vkupe	„ 3.40
1 zajemalka za mleko, težke vrste, prej gld. 3, zdaj	„ 1.30
1 „ juho, najtežje vrste, od najboljšega britanija-srebra, prej gld. 4, zdaj	„ 1.80

Poleg tega elegantni svečniki, par po gld. 1.—, 2.—, 2.50, 3.—; zdelice po kr. 50, 75, 80, gld. 1.—, 1.40; majolke za kavo ali čaj po gld. 2.—, 2.50, 3.—, 4.—; svečniki z roči, par po gld. 8.50, 10.50, 14.—, 20.—; saharne pušice po gld. 2.—, 2.80, 4.—, 5.50, 7.—; saharne sipnice po kr. 40, 75, 90, gld. 1.—; sklenice za kis in olje po gld. 2.50, 3.80, 4.25, 6.—; pušice za surovo maslo po kr. 95, gld. 1.70, 2.80, 3.25, 4.— ter še mnogobrojni izdelki.

Osobitega pozora vredno.

6 komadov namiznih nožev, z najfinejšimi ročaji od britanija-srebra, z angleškimi jeklenimi ostrinami, 6 komadov baš takovih vilic, 6 komadov težkih izvrstnih žlic za jedi, 6 komadov baš takovih žlic za kavo, v elegantnej kaseti od baršuna, vkupe 24 komadov, ki so prej stali brez kasete gld. 13.—, stane zdaj s kaseto gld. 6.40.

Te stvari so izdelane od najfinejšega britanija-srebra in se od pravega 13 lotnega srebra celo po bletnej rabi ne dadé razlikovati, ter garantiramo, da njih barva vedno ostane bela.

Tudi damo vsakemu denar nazaj, ako mu naš nož ali žlica očrnila ali orumenita.

(38—12)

Naslov:

„Britannia-Metallwaaren-Niederlage“
Wien, Babenbergerstrasse 1.

Razprodaja.

Velika zaloga

raznega nirnberškega in železnega blaga

gosp. Andrej Schreyerjeve konkurzne mase

v špitalskih ulicah v Ljubljani,

se bode od zdaj za naprej dan za dnevom po znižanih cenah na debelo in na drobno razprodajalo.

(135—1)

Opravništvo.

Važno

naznanilo!

Ravnateljstvo mejnarodne izložbe blaga na Dunaji prodaje vsled likvidacije te-le predmete po čudesno nizkej ceni,

5 gld. 75 kr.,

za katere se dobode naslednjih 64 stvari, in sicer:

1 izvrstna in točna ura s pozlačeno verižico. Da ura dobro gre, garantujemo.	1 velekrasen album za fotografije, bogato z zlatom ozaljšan.
2 pravi japonski svetilni vazi z najfinejšo slikarijo, kras vsakemu salonu.	18 finih parrance-slik, 23 cent. vis., 28 cent. šir., najdivnejši kras za 3 sobe.
1 izvrstna prav praktična sahar-nica od črne, z zlatom emajlirane kovi.	12 izvrstnih c. kr. patentiranih žlic za jedi,
1 praktične klešče za sahar od vedno bele kovi.	12 izvrstnih c. kr. patentiranih žlic za kavo,
1 mičen franc. Cebra-namiznjak, ki krasi vsako salonsko mizo.	6 podčasnice, katerih pri nobednej hiši pogrešati ne smejo,
1 slavnoznani obdarjeni telefon, s katerim se moreš z vsakim še bolj oddaljenim človekom izvrstno zabavati.	6 kosov francoskega parfum-mila, kateri kožo napravljajo fino, mehko in belo.
	2 šaljiva predmeta, najnovejša in največji smeh probujajoča, za gospode in gospe.

Ako vpošlje malo vsoto 5 gld. 75 kr., ali ako jih naroči s poštnim povzetjem, dobi vsakdo vseh tu navedenih lepih 64 stvari tak o v ceno, da je komaj delo plačano.

Naroča se za vso c. kr. avstro-ogersko monarhijo jedino pod naslovom:

Direction der internationalen Waaren-Ausstellung
Wien, Burggring Nr. 3.

od vedno bele kovi.

(81—8)

Tržne cene

v Ljubljani 27. aprila t. l.

Pšenica hektoliter 9 gl. 26 kr.; — reš 6 gl. 50 kr.; — ječmen 5 gl. 53 kr.; — oves 3 gl. 25 kr.; — ajda 5 gl. 69 kr.; — prosa 6 gl. 50 kr.; — korusa 6 gl. 60 kr.; krompir 100 kilogramov 2 gl. 77 kr.; — fižol hektoliter 10 gl. — kr.; masla kilogram — gl. 94 kr.; — maas — gl. 80 kr.; — špeli frišen — gl. 70 kr.; — špeli povejen — gl. 74 kr.; — jajce po 2 kr.; — mleka liter 7 kr.; — govednine kilogram 54 kr.; — teletnine 51 kr.; — svinjsko meso 68 kr.; — sosa 100 kilogramov 1 gl. 95 kr.; — slame 1 gold. 78 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 6 gold. 50 kr.; — mehka 4 gl. 50 kr.

Dunajska borza 27 aprila.

(Isvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovnih	60 gl. 30	kr
Enotni drž. dolg v srebru	64	"
Zlata renta	71	" 50
1860 drž. posojilo	109	" 75
Akcije narodne banke	781	"
Kreditne akcije	203	"
London	123	" 25
Napol.	9	" 87 1/2
C. kr. cekini	5	" 84
Srebro	107	" 30
Drjavno marke	60	" 75

Štev. 5782.

(131—2)

Razglas.

Mestni magistrat ljubljanski naznanja, da se bode volitev dveh odbornikov in jednega namestnika v glavni odbor za obdelovanje močvirja, katera volitev posestnikom v katastralnih občinah Trnovo, karlovske in gradiščevo predmestje v Ljubljani in Štepanovo vas v okolici ljubljanskej ležečega močvirja pripada, v nedeljo 5. maja 1878, dopoludne ob 10. uri v mestnej dvorani vršila, h kateri se posestniki iz omenjenih katastralnih občin z pristavkom vabijo, da se bode le ustmeno in z volilnimi listki volilo, in da se bodo v ta namen glasovni listki navzočim volilcem pred volitvijo izročili.

Mestni magistrat v Ljubljani,
23. aprila 1878.

Gostilnica „pri fajfi“

v Lingerjevih ulicah v Ljubljani.

Dobra dolenska vina,
liter po 32, 36 in 40 soldov, ter
okusna mrzla in gorka jedila,
priporoča
F. Föderl.

(134—1)

Devetletno bolezen v želodci, čutniško bol odpravljajo pravi Hoffovi sladni priredki.

Iz Marijine kopeli dobil je dne 16. junija 1877 c. kr. dvorni oskrbovalec g. Ivan Hoff v Berinu, glavna zaloga in tovarna za Avstrijo in Ogersko na Dunaji, Graben, Bräunerstrasse 8, Pešta, Hutstrasse 10, pismo, katero se tako-le glasi: Po devetletnej bolezni v želodci zasledil sem naposled v Vašem zdravilnem pivu od sladnega izvlečka pravo zdravilo, katero me je osvobodilo mučnih mojih bolij. Drisko sem izgubil, vročina je odjenjala, bolni jezik je zadobil zopet svojo navadno barvo. Na vsem se imam zahvaliti Vašemu odličnemu sladnemu izvlečku!

Peter Bräuer,
v Königswarthi.

(82—4)

Tudi Hoffova sladna zdravilna čokolada je prav lekovita, ona krepi čutnice in sladni prsi bonboni preganjajo kašelj po prehladu ter lajšajo celo pljučne bolezni.

V Ljubljani pri Gabr. Piccoli,
lekarna „pri angelju varhu“ na dunajske cesti.

Umeteljne

zobe in zobovja

vpostavljam po najnovejši metodi brez odstranitve starih korenin in brez vseh muk.

Popolnem nemučne zóbovne operacije izvršujem uporabljajoč prav prijetno delujoči

razveselilni gaz
(dušikov oksid) (dušikov oksid).

A. Paichel,

(102—5)

zobovni zdravnik,

stanuje ob Hradeckega mostu 1. nadstropje.

Elegantna
spomladanska obleka
18 gold.

Praktična
spomladanska zgornja suknja
12 gold.

Trdne
spomladanske hlače
5 gold.

in v primerji najfinejše obleke za
gospode in dečke; po najnižji ceni
obleke za otroke od dveh let naprej.

Spalne suknje

za gospode in gospe

priporoča

M. Neumann,

krojaški mojster,

v Ljubljani, slonove ulice števil. 11, v
Lukmanovej hiši.

Vnanje naročbe se proti
vzetju urno izvrše in nepristojno brez ugovora nazaj vzame.
(111—7)

Nagla in gotova pomoč zoper bolezn v želodci.

Dr. Rose
krepični balzam,
najboljše in najzdatnejše sredstvo za
ohranitev zdravja,

čistitev in vzdržanje čistote sokov in krvi ter za pospešanje dobre prebave, dobiva se pravi po 50 kr. in 1 gold.

vedno v zalogah: v Ljubljani pri lekarni-čarjih: G. Piccoli, Jos. Svoboda, Erasmus Birschtz; v Rudolfovem: Dom. Rizzoli, lekarnar; v Kočevji: Andr. Braun.

Vse lekarne in večje prodajalnice materialij v Austro-Ogerskej imajo zaloge tega krepičnega balzama.

Glavna zaloga:

B. Fragner,

lekarna „k črnemu orlu“, Eck der Spornergasse Nro. 205—III. in Prag

Prepis.

Brandeis, 12. januarja 1876.

Visokochestiti gospod!

Uže dlje časa sem trpel bolečine v želodcu ter se mi nij ljubilo jesti. Tu me je nekdo opozoril na Vaše zdravilo „dr. Rose krepični balzam“ in jaz sem ga zavžil.

Porabivši prvo sklenico, opazil sem užo dober vseh in ko sem še nadalje rabil Vaš balzam, so bolečine v želodcu uže popolnem izgubile, dobil sem zopet apetit in židaj sem do cela zopet ozdravel.

Zahvaljujoč se Vam najprisrčneje, in najtoplejše priporočujoč „dr. Rose krepični balzam“ vsem bolnim v želodcu, se beležim z odličnim spoštovanjem

(85—4)

F. Staudigl.

Jetika je ozdravljiva!

Radgostski
universalni čaj

in
rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno

za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučih, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčevo slabost, za splošno slabost čutnic in proti začenjajočej se pljučnici!

Veliko število priznanskih pisem razpolaga se v prepričanje.

Javne zahvale.

Gospodu lekarnarju J. Seichertu v Rožnovi.

Vrnivši se iz Rožnovce, kjer sem v šestih tednih tako vrlo opomogel si, menil sem, da je moja prsna bolečina popolnem ozdravljena, kajti dolgo časa me nijsta mučila niti kašelj niti težko dihanje.

A, ko sem se hudo prehladil, povrnilo se je staro zlo tako hudó, da sem komaj predaval v šoli, ker sem le silno težko glasno govoriti zamogel. V tem kritičnem položji rabil sem, kakor uže za svojega zdravljenja v Rožnovi, Vaše maho-rastlinske celtilčke in sem pil z jutra in z večera po jedno čašo radgostskega čaja. Kmalu sem na toliko okreval, da me, porabivšega tri škatljice maho-rastlinskih celtilčkov in zavitek radgostskega čaja, ne muči več ni bolešno bodenje v prsni ni težko dihanje ter me tudi kašelj le redko kedaj na pade, a še takrat slabo, tako, da se nadejam, da bošem kmalu popolnem zdrav. Mnogo mojih znancev — slično bolnih — je rabilo po mojem primeru Vaše izvrstne preparate in vsem so dobro pomagali.

Dovoljujoč Vašemu blagorodju, da to svedočno istine, na korist trpečega človeštva, objavite, kakor in kjer Vam je drago, prosim, da mi s poštnim povzetjem blagovolite poslati zavitek radgostskega čaja in dve škatljici rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov.

Z vsem poštovanjem se bilježim

Vam vedno hvaležni in udani

France Z w eř i n a,

profesor c. kr. realne gimnazije.

V Brnu, dne 2. februarja 1874.

Blagorodnemu gospodu J. Seichertu, diplom. lekarnarju v Rožnovi.

Prosim, da mi izvolite poslati zopet 2 škatljici svojih izvrstnih rožnovskih celtilčkov.

S poštovanjem

Med. & Chir. dr. Wawra,

prakt. zdravnik.

V Olomoucu, dne 21. novembra 1876.

Gospodu J. Seichertu, lekarnarju v Rožnovi.

Izvolite mi za priloženih 6 gl. 16 kr. s prvo pošto poslati 3 zavitke radgostskega univerzalnega čaja in 6 škatljice rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov. Uživanje teh zdravil mi neizrečno dobro deže, in upam, da se bodo tudi pri drugih obnesla.

Spoštljivo se bilježim

Iv. Krst. Safranek,

vikar frančiškanskega konventa

v Turnovi (na Češkem).

Od tega po zdravniškej razloži in predpisih pripravljeni čaj veljaja za 14dnevno rabo pripravljen paket z nakazom o rabi 1 gold. av. velj. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebej.

Radgostski universalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se jedino le v lekarni J. Seichertu v Rožnovi (na Moravskem) in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetku.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayer v Ljubljani, A. Beinitz v Celovci, W. König, gradsko predmestje, v Mariboru, Anton Nedwed „zum Mohren“ in Milosrdniška lekarna v Građci, in S. Mittelbach v Zagrebu.

Rožnovska čutniška esencija, hitro in stalno deluje zoper trganje, prehlad, čutniško in mišično slabost vsake vrste. Originalna steklenica 70 kr. av. velj., za kolek in zavojbo 10 kr. več. Prava se dobode jedino direktno iz lekarne v Rožnovi (Moravska). (377—17)

Rožnovsko mazilo za ožbo, ki vsako, tudi zastarano ozeblino izcepi naglo in gotovo. Lonček 50 kr., za kolek in povitek 10 kr. več.

Pravo se more dobiti jedino neposredno iz lekarne v Rožnovi (Moravska).

